

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 42/21
26.5.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Булајић председника већа, Ирене Вуковић и Станиславе Митровић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ... бр. чији је пуномоћник адвокат Зоран Голубовић из Београда, Светозара Марковића бр. 49/1, против тужених “Ringier axel springer” д.о.о., ББ и ВВ, сви из ..., ... бр. ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Душан М. Стојковић из Београда, Његошева бр. 28а, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 414/19 од 15.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 26.5.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиоца АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 414/19 од 15.10.2020. године у ставу првом, другом, трећем, четвртном, петом и шестом изреке .

Свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужиоца за исправку записника са рочишта од 15.10.2020. године. Ставом другим изреке одбачен је приговор тужиоца истакнут у поднеску од 16.10.2020. године на садржину записника од 15.10.2020. године. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа солидарно исплате износ од 170.000,00 динара са законском затезном каматом од 15.10.2020. године па до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени ББ, главни и одговорни уредник новина “Блиц” да ову пресуду објави у целости о свом трошку, без коментара и без одлагања, најкасније у другом наредном броју новина “Блиц” од правноснажности те пресуде. Ставом петим изреке одбачен је захтев тужиоца у делу у којем је тражио да уколико тужени ББ не објави пресуду најкасније у другом наредном броју дневног листа “Блиц” од правноснажности ове пресуде то може учинити тужилац у другом дневном листу по свом избору са правом регреса према туженом ББ. Ставом шестим изреке обавезан је тужилац да

туженима исплати на име трошкова парничног поступка износ од 48.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности ове пресуде до исплате. Ставом седмим изреке одбијен је захтев тужених којим су тражили да суд обавезе тужиоца да им исплати на износ досуђених трошкова поступка од 48.600,00 динара законску затезну камату од 15.10.2020. године до извршности пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац из свих законских разлога, побијајући је у ставу првом, другом, трећем, четвртном, петом и шестом изреке.

Тужени су одговорили на жалбу тужиоца.

Испитујући побијану пресуду у границама прописаним чланом 386 ЗПП, у вези члана 131 Закона о јавном информисању и медијима, апелациони суд је оценио да жалба тужиоца није основана.

Правилном оценом изведених доказа првостепени суд је утврдио да је у дневним новинама “Блиц” број ... од године у доњем десном углу насловне стране објављен наслов “...”, а на страни објављен текст са наднасловом “...” и насловом “...” и поднасловом “...”. У тексту се наводи “Одборници СО требало би да материјал за седницу добију у току данашњег дана – каже саговорник “Блиц” из Општинске управе, док председник СО ВВ јуче није одговарао на наше позиве. Ако до тога заиста дође АА већ од следећег уторка више неће бити први човек ... Ипак, више наших саговорника каже да се АА грчевито држи фотеле и страхују да би могао да искористи неку рупу у закону како би остао на челу општине. Иначе, АА поднео је оставку након што га је на то натерала Српска напредна странка. Почетком месеца је у писму јавности саопштио да одлази са функције. Притом у писму се није осврнуо ни речју на своје жртве, већ је покушао да се оправда тиме да је напад на њега, напад на председника Србије. На праву, званичну оставку чекало се данима и тек под притиском јавности АА је одлучио да оставку преда на писарницу општинске управе. Онда се на печат чекало још неколико дана. Због свега тога жртве са правом страхују да би могле да буду изигране. Следеће рочиште за сексуално узнемиравање заказано је 10. априла, а тог дана требало би да буду саслушане све АА, овог пута у улози сведока оштећене ГГ. Подсетимо АА је за две године ГГ послао чак 15.000 ласцивних СМС порука, а у неким се чак види да је мимо њене воље покушао да буде интиман с њом. Након што је случај ГГ доспео у јавност јавило се још жртва али у њиховим случајевима нису подигнуте оптужнице. Како се спекулише број оних жена које је ГГ полно узнемиравао је далеко већи, али се већина плаши да га пријави. Да је страх оправдан види се по томе што све оне које су изашле у јавност данас трпе ГГ реваншизам. Ниједна од тих жена нема посао нити могућност да се запосли у ... ГГ ради у ... ДД нема посао, док је ЋЋ отишла у ... како би тамо нашла запослење. Ако и када АА оде остаће његов систем, његови људи и начин рада које је он успоставио. Његов утицај се неће смањити све док не буде осуђен за злодела које је учинио кажу саговорници “Блица”. Текст је потписан од стране новинара ВВ.

Тужилац се изјаснио да је за њега посебно увредљив део текста у коме се наводи да се он грчевито држи фотеле и да покушава да искористи неку рупу у закону да задржи фотелу и оспорио је његову тачност. Посебно га је погодила тврдња текста о

његовом реваншизму. Навео је да је 14.02.2019. године поднео оставку на функцију председника општине због медијског притиска а да је 02. априла 2019. године она усвојена због чега је у време објављивања чланка још увек био председник општине ... у оставци.

На основу ових чињеница правилно првостепени суд закључује да није основан захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете због повреде части и угледа у смислу члана 8 Закона о јавном информисању и медијима у вези члана 46, 50 и 51 Устава и члана 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Наиме, објављивањем информацијама у спорном тексту читаоцима је послата јасна порука да је предмет објављеног текста понашање тужиоца као политичара и председника општине ... који представљају исказано мишљење и очекивану критику рада председника општине а који је у конкретном прихватљива и оправдана интересом јавности, управо с обзиром на функцију коју је тужилац вршио и озбиљност теме која је предмет објављеног текста.

Тиме је остварена и јавна улога медија и слобода издржавања прописана чланом 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Објављени текст није подобан да повреди част и углед тужиоца и није објављен у тој намери. Тужилац је морао показати спремност да поднесе изнето мишљење и коментар јавности о томе без обзира што је исто субјективно доживео као увредљиво. Осим тога непријатност коју је тужилац осећао нема и не може имати интезитет повређености која би оправдало досуђивање нематеријалне штете по траженом основу, чак и ако би основ постојао.

Стога је правилно првостепени суд применио одредбе чланова 4, 5, 8, 9, 15, 79, 83, 112, 113, 114, 115, 116, 117 и 120 Закона о јавном информисању и медијима и члана 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода када је одбио захтев тужиоца за обавезивање тужених на накнаду нематеријалне штете због чега нису основани жалбени наводи тужиоца да су изречене критике на његово понашање увредљиве, односно неистините.

Ово посебно стога што новинарска слобода изражавања обухвата и одређени ниво претеривања чак и провокације који је носилац јавне функције, што је тужилац био у тренутку објављивања спорног новинарског чланка, дужан да трпи када је реч о изношењу критичких мишљења који се односе на резултате рада носиоца јавне функције а у вези су са обављањем његове функције. Наиме границе прихватљиве критике су шире за политичаре него за приватна лица зато што политичар неизбежно и свесно излаже себе туђој процени и мишљењима због чега мора имати већи степен толеранције. Како текст садржи мишљења о дебати која је од јавног интереса, да је предмет информација политичар и председник општине то су, и по оцени овога суда, тужени слободу изражавања искористили да открију евентуалне злоупотребе службеног положаја у којој ситуацији интерес јавности да сазна информацију претеже над интересом тужиоца да заштити своју част и свој углед а код постојања претпоставке његове невиности какав став је изрекао Европски суд за људска права у предмету *Dyuldii Кислов против Русије*. Због тога се неосновано жалбом тужиоца побија правилност примене материјалног права указивањем на повреду одредаба из

члана 9, 73 и 79 Закона о јавном информисању и медијима.

Обзиром да тужилац није успео са захтевом за накнаду нематеријалне штете, то нису испуњени услови за објављивање ове пресуде из члана 120 Закона о јавном информисању и медијима, а обавезивање туженог главног и одговорног уредника да трпи да тужилац о његовом трошку објави ову пресуду у другом листу није истим законом прописана као правни пут због чега је правилно првостепени суд у овом делу захтев тужиоца одбацио.

За своју одлуку првостепени суд је дао јасне разлоге који произилазе из стања у списима због чега се њена правилност може испитати. Строга нису основани жалбени наводи тужиоца да је у поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Чињеница да ли је првостепени суд приликом састављања записника погрешно интерпретирао број порука коју је тужилац послао ГГ без значаја је за оцену слободе информисања и критике изражене у спорном тексту од ... године обзиром да се ради о изузетном броју порука, а такво понашање је већ предмет кривичног поступка, што међу странкама није било спорно. Због тога се неосновано жалбом тужиоца указује на незаконито поступање првостепеног суда приликом сачињавања записника о одржаном рочишту јер је одлуке из става првог и другог изреке пресуде првостепени суд донео правилном применом члана 118 ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима поступка јер је донета правилном применом члана 153, 154 и 163 ЗПП обзиром на успех тужених у спору.

Са свега изнетог на основу члана 390 ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Пошто тужилац није успео са жалбом, а састав одговора на жалбу није био нужен за одлучивање о жалби на основу члана 165 став 1, у вези члана 153 и 154 ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Зорица Булајић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић